

ה"ת 14715/04/14 - אלכסנדר אברמוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית גת
ה"ת 14715-04-14 אברמוביץ נ' מדינת
ישראל
02 אוקטובר 2014

בפני כב' השופטת הבכירה רובין לביא
המבקשים
אלכסנדר אברמוביץ
נגד
מדינת ישראל
המשיבים

נוכחים:

המבקש - בעצמו וב"כ עו"ד יהב

ב"כ המשיבה עו"ד ענבל אביב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה של הסניגורית להשיב לנאשם את רכבו שנתפס במועד ביצוע העבירה כבר ביום 28.12.13 ובקשה מנגד של התביעה לחלוט הרכב במסגרת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ").

הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון שהוצג לבית המשפט כבר ביום 4.2.14 לפיו כתב האיטום תוקן באופן מהותי, הנאשם הודה והורשע, התביעה הודיעה שתעתור למאסר בעבודות שירות, קנס והתחייבות, בעוד טיעוני הסניגורית חופשיים ונדחה לקבלת תסקיר.

יצוין, כי כבר בכתב האיטום שהוגש ביום 1.1.14 צוין כי המאשימה תבקש לחלט את הרכב ששימש לביצוע העבירה.

שמעתי כי במהלך גיבוש ההסדר העלתה הסניגורית בקשה להשיב את הרכב, עו"ד זיווה לדרמן שגיבשה את ההסדר

עמוד 1

אמרה לה שתגיש בקשה נפרדת ואכן בהתאם לכך הגישה הסניגורית בקשה להשבת התפוס שאף נקבעה על ידי לדין ב- 30.4.14, מועד בו לא יכולה הייתה להתייצב ולכן נדחה על פי בקשתה ל- 8.5.14. במעוד זה עקב בלבול לא התייצבה הסניגורית ולכן נקבע ל- 25.6.14 מועד שהיה קבוע ממילא לטיעונים לעונש, אולם במועד זה לא התקיימו טיעונים לעונש כי שירות המבחן ביקשו לדחות את הדיון ולכן ביקשתי לדעת אם יש מקום לקבוע מועד קרוב, באי כח הצדדים ביקשו כי המועד יתקיים במועד הטיעונים לעונש.

בתאריך 17.9.14 התקיימו טיעונים לעונש ובמסגרת הטיעונים ביקשה התובעת לחלט את הרכב. בגזר הדין לא התייחסתי לבקשת החילוט בשל ריבוי דיונים וקבעתי שהבקשה לחילוט הרכב תידון היום.

מתברר כי מדובר ברכב אופל אסטרה, שנת יצור 2000, יד חמישית, ללא ביטוח, ללא רישיון רכב תקף שמוחזק על ידי המשטרה ולכן אין צורך בתשלום דמי אחסון.

הנאשם טוען ששווי הרכב בנסיבות אלה כ- 1,500 ₪, שכן הקילומטרז' הוא 450,000. התביעה כהרגלה לא באה מוכנה עם שווי רכב, אך מבדיקה שעשתה התובעת היום במחשב עולה כי שווי רכב זהה שנת יצור 2000 כ- 9000 ₪ אך מבלי להתחשב בפרמטרים של יד חמישית וקילומטרז' גבוה. אצא מנקודת הנחה לכן ששווי שוק של הרכב, שעמד כאמור תקופה של כ- 10 חודשים בחצר תחנת המשטרה, כ- 4000 ₪.

טוענת הסניגורית כי בגין עבירות בהן הודה והורשע אין הצדקה לחלט את הרכב, וכי בעיקר מדובר בעבירות תעבורה בגין כל לא מבקשים חילוט, גם לא בעבירות חמורות מאלה.

צודקת הסניגורית בטענתה שבדרך כלל אין מבקשים חילוט רכב בעבירות תעבורה בהן הודה, אולם במקרה זה מדובר בנסיבות חמורות. אף שהתביעה ויתרה על עבירה של נהיגה בפסילה, לא אוכל להתעלם מכך שמי שבשל עברו התעבורתי פסול היום מלנהוג וגם בעת רכישת הרכב היה בלתי מורשה לנהוג.

לחובתו 5 הרשעות בתחום התעבורה החל משנת 2007. באותו מועד נדון ל- 5 שנות פסילה בגין נהיגה ללא רישיון. למרות זאת נהג באור אדום ונקנס. בשנת 2008 נדון שוב בגין נהיגה ללא רישיון לשנתיים פסילה. כעבור 3 חודשים נדון שוב בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה. בשנת 2011 נדון ל- 10 שנות פסילה בגין נהיגה ללא רישיון וללא רישיון רכב. כפי שצינתי בגזר הדין, מדובר אם כן במי שהוא עבריין נהיגה רצידיביסיט, כך גם התרשמו שירות המבחן שאף הם המליצו על מאסר בעבודות שירות.

בעובדה שהוא בלתי מורשה או נפסל מעת לעת אין כדי להרתיעו. לשירות המבחן סיפר שלא התכוון לנהוג בעצמו, אלא רכש הרכב כדי שבת זוגו תנהג, דברים שלא מעוררים אמון רב, ובכל מקרה, במקרה הספציפי זה נתפס שוב נוהג ועובר עבירות.

מזלו הרע היה שנהג אחריו שוטר, אף שלא היה בתפקיד, והפריע לו העובדה שהנאשם נוהג באופן רשלני, תוך שעוקף אותו וסוטה מנתיב לנתיב, באופן שאילץ אותו לבלום בלימת חירום, עד כדי כך שעלה עם הרכב על אי תנועה. הוא תיאר כי נהיגת הנאשם היתה מהירה, תוך בלימות פתע כשהשוטר נוסע אחריו ומסמן לו לעצור.

בשל הטענה שלא ידע שהשוטר קצין, שכן לא היה במדים, ויתרה התביעה על עבירות המתייחסות לשוטר והסתפקה באיום בלבד ובדברים שאמר לשוטר כי "אם לא היה לו מה לעשות היה יושב עליו בתא המעצר".

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע סמכות שוטר לתפוס חפץ אם יש יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה העבירה וסעיף 39 לפסד"פ קובע כי רשאי בית המשפט בנוסף על כל עונש שיטיל לצוות על חילוט רכב שנתפס כאמור, אם הורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו והוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש הוטל על הנאשם, אולם צו חילוט יכול שינתן בין בגזר דין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

משכך, התקיים היום דיון כאמור.

אף שלא מקובל להורות על חילוט רכב בגין עבירות תעבורה, הואיל ובמקרה זה מדובר ברצידיביוויסט, לא יעלה על הדעת כי הרכב יושב לו.

בנסיבות אלה, הסיניגורית הסכימה שהרכב ישאר בחזקת המשטרה, אך ימכר על ידו, כך שהמשטרה תאפשר לקונה ליטול הרכב מחצר המשטרה תמורת הצגת הסכם רכישה, אך התמורה המלאה תועבר לידי הנאשם. התובעת מסכימה לכך, אך מבקשת שהתמורה תחולט.

בגזר הדין התייחסתי למצבו הכספי הקשה ולכן הסתפקתי בקנס סמלי בסך של 500 ₪ שקוזז מהפקדון והיתרה כפי הנראה הועברה בגין חובות ועיקולים.

ממסמכים שהוצגו בפני עולה שאכן חייב במסגרת תיקי הוצאה לפועל שנפתחו למעלה מ- 53,000 ₪.

בנסיבות אלה, לא מצאתי הצדקה להוסיף קנס נוסף.

לכן, לאחר ששמעתי שלא יהיה חוב בגין אחסון, ובהסכמת הסיניגורית, אתיר לו למכור הרכב תוך 30 יום. לאחר שיציג הסכם המכר למשטרה, תאפשר המשטרה לרוכש לקבל לידי את הרכב.

התמורה תימסר לידי הנאשם. אולם, אם הרכב לא ימכר תוך 30 יום, הרכב יחולט, מהתמורה שתתקבל יקוזז התשלום שתוציא המשטרה עבור המכירה. אם תיוותר יתרה, היתרה תושב לנאשם.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ה, 02/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

עמוד 3

